

Τ Ω Ν

ΚΟΙΝΩΦΕΛΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

(ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΒΑΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗΝ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ Δ. ΑΝΣΕΛΜΟΥ.)

Ἀριθ. 9.

1858.

(Μαῖου.)

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΓΕΩΛΟΓΙΑ.— ΙΑΤΡΙΚΗ.— ΕΘΝΟΓΡΑΦΙΑ. Περί τῶν Βρασιλιανῶν.— ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ.
ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑ. Ὀμόσπονδοι ἐπαρχίαι τῆς Ἀμερικῆς.— Περί ἀρτησιανῶν φριάτων (πηγα-
δίων).— ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ.— ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ. Χρυσουργική.— ΥΓΙΕΙΝΗ. Περί λευ-
τρῶν (συτέχεια).— ΔΙΑΦΟΡΑ. Ἐρισκομίαι εἰς τὸ ἀγροκῆπιον τοῦ Κ. Τούφ πλησίον τῶν
Ἀθηνῶν.

Γ Ε Ω Λ Ο Γ Ι Α .

Πιστεύουσι σχεδὸν ὅλοι οἱ σοφοὶ ὅτι ἡ γῆ ἔπαθέ ποτε μεγάλας κατα-
στροφάς· ἐπειδὴ δὲ δένδρα καὶ ζῶα, τὰ ὅποια δὲν εὑρίσκοντο σήμερον, εἶμῃ
εἰς τὴν διακεκαυμένην ζώνην, ἦσαν ἄλλοτε εἰς τὰ βορειότατα κλίματα
τῶν πόλων· τὰ λείψανα δὲ τῶν ὀργανικῶν τούτων ὄντων ἀνακαίπτονται
πάντοτε εἰς διάφορα εἴδη π. γ. εἰς τὴν ἐξωτερικὴν στοιβάδα τῆς γῆς
εὑρίσκονται ὅσα ἀνθρώπων καὶ ἔργα τῶν τεχνῶν, ὅσας αὐτοὶ μεταχειρί-
ζονται, καὶ μάλιστα γεωργικῆς. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον καταβαίνει τις ἀπαντᾷ
διάφορα εἶδη φυτῶν καὶ ζῶων, τὰ ὅποια πλέον δὲν σώζονται δηλ. πρῶτον
ἀνάλογά τινα μὲ τὰ ὑπάρχοντα, ἀλλὰ μεγαλύτερα, ὡς ῥινόκερως καὶ
ἐλέφαντας καὶ ἵπποποτάμους καὶ ἄρκτους καὶ ὕινας καὶ ἐλάφους καὶ βό-
ας· κατωτέρω δὲ ἄλλα ὄλας ἄγνωστα ὀνομασθέντα μαστόδοντα, δεινο-
πτέρους, λοφιόδοντα κτλ., ἔπειτα παλαιόθρας καὶ ἀνοπλόθρας κτλ. Μετὰ
δὲ ταῦτα τεράστια ἔρπετα, τὰς μεγαλοσαύρας, τοὺς περοδακτύλους κτλ.,
πλήθος ἄπειρον κογχυλίων, τέλος ἄλλα διόλου διάφορα καὶ φυτὰ παμμε-
γέθη, τῶν ὁποίων ὅμοια εὑρίσκομεν μόνον εἰς τὴν διακεκαυμένην ζώνην·
ὥστε καὶ ἐκ τούτου γίνεται δῆλον, τὸ ὅποιον μαρτυρεῖ ἡ θεία γραφή, ὅτι
ὁ ἄνθρωπος ἦλθεν ὁ ἔσχατος ὄλων τῶν πλασμάτων ἐπὶ τῆς γῆς.

Κατὰ τὸ 1801 εὑρέθη εἰς τὴν Σιβηρίαν σκελτὸν ἀνάλογον τοῦ ἐλέφαν-

τος, τοῦ ὁποίου τὰς σάρκας εἶχον ἐν μέρει καταφαγωμένας οἱ κάστορες, ζῶα τῶν παγωμένων τόπων τῆς ἄρκτου. Τὸ σκελετόν τοῦτο ἐξετασθὲν ἀπὸ τοῦ σοφοῦς ζωολόγου τῆς Πετροπόλεως εὗρεθη ὅτι ἀνίκεν εἰς ζῶον, τὸ ὁποῖον δὲν ὑπάρχει πλέον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔμεινε θαμμένον ὑποκάτω τῶν χιόνων καὶ ἀσηπτον διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς θερμότητος παμπόλλους αἰῶνας, ἴσως ἀπὸ τὸν καιρὸν ἀκόμη τῆς πρώτης δημιουργίας, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ἦτο ἔτι πλασμένος, ἐπεὶ δὴ οἱ σοφοὶ θεωροῦσι τὰς ἐξ ἡμέρας τῆς κτίσεως τοῦ παντός, περὶ τῶν ὁποίων διηγούνται τὰ ἱερὰ βιβλία, ὡς ἐξ μεγάλης ἐποχῆς, καὶ ἰόσω δικλιότερον, ὅσω εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν ἐποχὴ καὶ ἡμέρα ἐκκρίζεται μετὰ τὴν αὐτὴν λέξιν.

Θεωρεῖται δὲ ὁμοίως ὡς φυσικῶς βέβαιον, ὅτι τὰ σημερινὰ θοῶνα ἦσαν ἄλλοτε σκεπασμένα ἀπὸ τὴν θάλασσαν, καὶ ὅτι ἐκβῆκαν ἀπὸ τὰς εἴδη τοῦ Ωκεανοῦ, καθὼς ἐκ διαλειμμάτων, καὶ κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους μανθάνομεν ὅτι ἀνερύσαν εἰς διάφορα πελάγη νῆσοι, αἱ ὁποῖαι ἄλλοτε δὲν ὑπῆρχον. Οἱ ἀρχαῖοι ὑπώπτευσαν καὶ αὐτοὶ τὰς μεγάλας ταύτας μεταβολάς, ὅσαι συνέβησαν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ αἱ ὁποῖαι ἀράνισαν ἀλληλοδιαδόχως πολλὰς προηγουμένας γενεὰς φυτῶν καὶ ζώων. Ὁ Ὀβίδιος φέρει τὸν Πυθαγόραν λέγοντα εἰς τὰς μεταμορφώσεις (Βιβλ. 15)· εἶδον τὴν πρώτην Ἕπειρον μεταβληθεῖσαν αἰφνιδίως εἰς θάλασσαν· εἶδον δὲ ἐξ ἐναντίας· ἡπίερος ἐξεληθείσας ἀπὸ τῶν θαλάσσης τῶν ὁδάτων καὶ τὴν γῆν αὐτῶν κατάσκεπον ἀπὸ κογγύλια.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Πλίνιος (Ἱστορ. φυσ. Β. 2. κεφ. 37 κτλ.) καὶ ὁ Ἀπύλιος (de mundo) καὶ ὁ Ἀριστοτέλης καὶ ὁ Στράβων καὶ αὐτὸς ὁ Ἡρόδοτος (1 ο 2) εἶχον τὴν αὐτὴν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἰδέαν, κατὰ τὸν ἔλεομεν ἀποδείξει ἴσως ποτὲ εἰς ἰδιαιτέρον σύγγραμμα, τὸ ὅποιον ἔχμεν ἀφιερωμένον εἰς διάφορα φυσικὰ ζητήματα.

Κατ' ἄλλον τρόπον δὲν δυνάμεθα νὰ καταλάβωμεν, πῶς εὗρίσκονται εἰς τὸ ὕψος τῶν Ἄλπεων π. γ. καὶ τῶν Πυρηναίων περὶόντα τῆς θαλάσσης διάφορα, τὰ ὁποῖα ἀπελιθώθησαν. Τοιαῦτα ἀπελιθώματα φυτῶν καὶ ζώων ἐκκαλύπτονται συνεχῶς πολλὰ· ἀλλὰ κατ' ἐξοχὴν εὐδοκίμησε καὶ ἐδοξάσθη διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ κριτικωτάτην αὐτῶν ἐρευναν ὁ ἀποθανὼν διαβόητος φυσιογράφος τῆς Γαλλίας Κυβιέρος· ἐπεὶ δὴ ἀπὸ διεσθαρμένα ὡς ἀκατάρθωσα μετὰ τὴν ἐπιμονὴν καὶ ἀγχινοῖάν του νὰ συστήσῃ διάφορα ζῶα, τὰ ὁποῖα δὲν ὑφίστανται πλέον, νὰ προσδιορίσῃ τὸν ὄργανισμὸν των, νὰ

διακρίνῃ τὰ εἶδη των καὶ νὰ τὰ ὀνομάσῃ κατὰ τὰς διαφορὰς αὐτῶν ἰδιότητας.

Ἄξιοι δὲ ἐνάμιλλοι τοῦ ἐνδόξου τούτου ἀνδρὸς ἀπεδείχθησαν ὁ Ἑλβετός Ἀγκασιζης, ἐπεὶ δὴ εὗρε καὶ κατέταξε συστηματικῶς πλῆθος ἰχθύων ἀπολιθωμένων, καὶ ὁ Βρονιάρτης, ὅστις ἐνησυχολήθη ἰδιαιτέρως εἰς τὰ γαιώρικτα φυτὰ, τὰ ὁποῖα ἀκαταπάτως πολλαπλασιάζονται. (3)

I A T P I K H.

Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι σκώληκες γεννῶνται καὶ τρέφονται εἰς τὰ ἐντόσθια τοῦ ἀνθρώπου καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν ζώων· ἀλλ' ὀλίγοι ἤκουσαν ἢ πιστεύουσιν ἴσως, ὅτι ταιαῦτα ἔντομα ἐμφωλεύουσιν ἐνίοτε καὶ εἰς τὸ δέρμα, καὶ εἰς τοὺς μῦς αὐτούς. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἄρθρου τούτου ἐγνώρισε πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς Βασσαράβιαν νέον τινα, ὅστις ἔπασχε τὴν θεινὴν καὶ ἀηδεστάτην ταύτην νόσον, ἐπεὶ δὴ ἔφερεν εἰς ὅλον σχεδὸν τὸ σῶμα ἀλληλοδιδόχως σκώληκας, οἱ ὁποῖοι ἐφλόγιζον τὸ μέρος καὶ ἀπετέλουσαν ἐκεῖ φλύκταιναν κοκκίνην μὲν τὸ πρῶτον, λευκανθίζουσαν δὲ ἔπειτα, ὅθεν ἦτο εὐκολον ὑπωσοῦν νὰ τοὺς ἐκβάλῃ ὁ ἰατρός.

Ὁ Κ. Βλενβίλης, φυσιογράφος ὀνομαστός τῆς Γαλλίας, παρουσίασεν ἐσχάτως εἰς τὴν Παρισιανὴν ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν φιάλην μικροσκοπικῶν σκώληκων, τὴν ὁποίαν τῷ ἔστειλεν ὁ σοφὸς ἀνατόμος Ἄγγλος Ὄουεν. Οἱ μῦς τινῶν ἀσθρῶπων ἀποθανόντων εἰς τὸ κατὰ τὸ Λονδίνον νοσοκομεῖον τοῦ ἀγίου Βαρθολομαίου ἦσαν κατάσκεποι ἀπὸ στίγματα λευκά, τὰ ὁποῖα θεωρούμενα μικροσκοπικῶς ἐφαίνοντο ὡς κύσεις ἑλλειψοειδεῖς, ἐντὸς τῶν ὁποίων εὗρίσκοντο συσπειρωμένοι σκώληκες ἔχοντες ὡς τρεῖς γραμμὰς μήκους, σχῆμα δὲ νηματώδες καὶ κυλινδρικόν. Ὁ Κ. Ὄουεν παρετήρησε τὸ ζωῦριον τοῦτο εἰς δεκατέσσαρας περιστάσεις δηλ. 13 ἐπὶ Ἄγγλων ἀρρώστων καὶ μίαν μόνον ἐπὶ Ἰταλοῦ. Γενῶνται δὲ ὁ σκώληξ οὗτος εἰς τοὺς μῦς, τοὺς ὁποίους κινεῖ αὐτοπραϊρέτως ὁ ἄνθρωπος, πρὸς δὲ τούτοις, καὶ εἰς τινὰς ἄλλους, τῶν ὁποίων δύναται μὲν μέχρι τινὸς νὰ ἀναβάλῃ, οὐχὶ ὁμῶς καὶ τελείως νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐνέργειαν, καθὼς π. γ. τὸ διάφραγμα, ὁ μέγας δηλ. ἐκείνος μῦς, ὅστις χωρίζει τὸ στήθος ἀπὸ τὴν κοιλίαν, καὶ χρησιμεύει ὡς πάτωμα μὲν τοῦ πρώτου, στήν δὲ τῆς δευτέρας, ὡτίζων τὰ σπλάγχνα πρὸς τὸ ὑπογάστριον, ὅταν συσπλῆγται διὰ νὰ αὐξήσῃ τὴν χωρητικότητά τοῦ στήθους, ὅπου ἐκτείνονται οἱ πνεύμονες ὅταν ἐμβαιῆν εἰς αὐ-

τούς ὁ ἀήρ. Εὐρέθησαν ὅμως σκώληκες τοιοῦτοι καὶ εἰς τὸ τύμπανον δηλ. τὴν μεμβράναν, ἥτις χωρίζει τὸ ἐξωτερικὸν ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῆν, καὶ εἰς ἓνα τῶν μυόνων τοῦ τελευταίου τούτου ὡς κοινὸν δὲ σύμπτωμα ὄλων τῶν ἀρρώστων παρετηρήθη ἡ ἀκρα ἀδυναμία. (2)

ΕΘΝΟΓΡΑΦΙΑ.

Περὶ τῶν Βρασιλιανῶν.

Ἐξ ὧν ἀρχαῖοι περιηγηταὶ ἔγραψον περὶ τῶν ἐγχωρίων φυλῶν τῆς Βρασιλίας, ἐξάγεται ὅτι ἡ μετὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀποίκων ἐπιμιξία αὐτῶν δὲν συνετέλεσε ποσῶς πρὸς βελτίωσίν των, ἐν ᾧ ἂν ἀνεπτύσσοντο ἐν ἐλευθερίᾳ καὶ δι' αὐτῶν ἤθελον ἀναμφιβίβως προοδεύσει πρὸς ἐξευγενισμόν, ἂν καὶ κατώτερον τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ, β.βαίως ὅμως ἀρκοῦντα διὰ τὴν ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὴν ἀρχικὴν βαρβαρότητα. Τὴν σήμερον ἐβυθίσθησαν εἰς ἐντελῆ ἀδιαφορίαν, εἰς ἀναισθησίαν πρὸς πᾶσαν μὴ ὑλικὴν, καὶ τὸν κτη ὠδή βίον ἀφορώσαν προσβολὴν, οὐδὲ ἔχουσα τὴν παραμικρὰν περὶ δικαίου καὶ ἀδίκου ἰδέαν. Ἐξαιρουμένων τινῶν ἐπιδεξιότητων, τὰς ὁποίας διδάσκονται ἀπὸ τὰς ἀνάγκας ὅσας τοῖς ἐπιβάλλει ἡ φύσις, ὀλίγον διαφέρουν ἀπὸ τὰ θηρία τῶν ὀρέων, μετὰ τῶν ὁποίων συνάρχουν εἰς τὰ δάση τοῦ νέου κόσμου.

Καὶ διὰ μὲν τὴν προμηθεϊαν τῆς καθημερινῆς του μόνον τροφῆς, φροντίζει ὁ ἄγριος Βρασιλιανὸς αὐτὸς ὁ ἴδιος, τὰς λοιπὰς ὅμως ὅλας ἀναπλήσεις τοῦ βίου ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὴν γυναῖκα του, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ὡς κτήμα του ἢ μᾶλλον ὡς κατοικίδιον ζῶον. Ἐν γένει ἄνδρες καὶ γυναῖκες εἶναι σχεδὸν ἐντελῶς γυμνοί, ἀλλὰ σίξουσι καὶ θάφουσιν ἀτέχνως τὸ σῶμα των μὲ χρώματα ἐρυθροκίτρινα καὶ μελανόφαια, ἐξαγόμενα ἀπὸ διάφορα φυτὰ τῶν δασῶν των. Ἐκ τῶν ἀνδρῶν οἱ πλείστοι θάφουν τὸ πρόσωπόν των ἀπὸ τοῦ μετώπου μέχρι τοῦ στόματος μὲ βαφὴν ἐρυθρὰν, ἄλλοι δὲ πάλιν θάφονται ἄνωθεν μέχρι τῆς μέσης μὲ τὸ φαιὸν χρῶμα, ἐκεῖθεν δὲ μέχρι κάτω μὲ τὸ ἐρυθρὸν. Ἄλλοι θάφουν φαίαν γραμμὰς εἰς ὄλον τὸ σῶμα των, πλὴν τῶν βραχίωνων καὶ τῶν κνιμῶν. Ἄλλοι περιορίζουν τὴν φαίαν βαφὴν μὲ ἐρυθρὸν περιθώριον, ἢ καλύπτουν ὄλον τὸ πρόσωπόν των μὲ ἐρυθρὸν χρῶμα, πλὴν φαίαν τενίαν, ἐκτεινομένην ἀπὸ τὸ ἐν εἰς τὸ ἄλλο ὠτίον. Οἱ ἄνδρες, καὶ ἔτι μᾶλλον αἱ γυναῖκες φέρουν περὶ τὸν λαιμὸν περιδέματα μαύρων πυρίνων ἢ κόκκινων καὶ λευκῶν ὀδόντων πιθήκων καὶ ἄλλων θηρίων. Ὅμοια δὲ κοσμήματα περιδέουσι καὶ περὶ τὴν

κεφαλὴν, τὴν ὁποίαν στολίζουν καὶ μὲ πτερὰ ψιττακῶν, αἱ γυναῖκες ἰδίως, διότι εἰς τοὺς ἄνδρας τὸ τοιοῦτο διακρίνει τοὺς προκρίτους καὶ ἀρχηγούς. Εἰς τινὰς περιστάσεις στολίζονται αἱ γυναῖκες μὲ πλῆθος διαφόρων μικρῶν ἀντικειμένων, ὡς κομβολογιῶν, κομβίων, ζωγραφιστῶν ὑφασμάτων, ὑελίων κτλ. τὰ ὁποῖα λαμβάνουσιν ἀπὸ τοὺς λευκούς. Τινὲς φυλακίζουσιν σφικτῶς τῶν νηπίων τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας, διὰ τὴν γίνεσθαι μικραὶ καὶ κομψαί. Ἄλλο ἔθος των εἶναι τὴν ἐκρίζωσιν ὅλας τὰς τρίχας τοῦ σώματός των, καὶ τινες ὡς καὶ τὴν ἐκρίζωσιν τὴν κεφαλὴν των, ἐκτὸς ὀλίγων τριχῶν εἰς τὴν κορυφὴν.

Εἰς ἄλλας τινὰς φυλὰς τρυποῦν τὸ κάτω χεῖλος, τὴν ῥίνα καὶ τὰ ὠτα, καὶ περνοῦν εἰς αὐτὰ ξύλα, τὰ ὁποῖα κατ' ἀρχὰς, ὅταν δηλαδὴ προσδιορίσῃ ὁ πατὴρ τὴν ἐποχὴν κατ' ἣν τὸ τέκνον του θέλει τιμηθῆ μὲ τὸν καλλωπισμὸν τοῦτον, εἶναι μικρὰ, ὀλίγον δὲ κατ' ὀλίγον ἀντικαθίστανται διὰ μεγαλητέρων, διὰ τὴν μεγαλύνουσι βαθμικῶς καὶ τὸ σχῆμα, ὥστε καταστῆναι μέχρι διαμέτρου 4 δακτύλων καὶ 1 1/2 δακτύλου πάχους. Ἄμα ἀφαιρεθῶν τὸ μὲν χεῖλος κρέμαται πρὸς τὰ κάτω, τὸ δὲ ὠτίον φαίνεται ὡς μακρὸν δερμάτινον λωρίον. Ἐννοεῖται ὅτι τὰ ξύλα αὐτὰ πιέζοντα τὴν κάτω σιαγόνα πρὸς τὰ ὀπίσθ μετακινοῦν τοὺς ὀδόντας καὶ τοὺς διασθίρουν. Αἱ γυναῖκες φέρουν μικρότερα καὶ κομψότερα ἐξηρασμένα ξύλα.

Τὰς καλύβας των κατασκευάζουσιν οἱ ἄγριοι οὗτοι ἀπὸ φύλλα φοινίκης, τῶν ὁποίων ἐμπεπηγμένων κυκλοειδῶς εἰς τὴν γῆν, κλίνουσι αἱ κορυφαὶ πρὸς ἀλλήλας, καὶ ἀποτελοῦν οὕτω σκέπη. Ὅταν δὲ ἔχουν σκοπὴν διαμονῆς μακροτέρας, ἐνδυναμοῦσι τὴν οἰκοδομὴν ταύτην διὰ κορμῶν ἢ πασσάλων, καὶ τὴν ὕψην διὰ μεγαλητέρου ἀριθμοῦ φύλλων. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον συνοικοῦν πολλαὶ οἰκογένειαι εἰς μίαν τοιαύτην καλύβην, τῶν ὁποίων δέκα ὡς δώδεκα ἀποτελοῦν συνήθως πατριὰν ὑποκειμένην εἰς ἓνα ἀρχηγόν. Μεγάλοι τινὲς λίθοι εἰς τὸ μέσον τῆς καλύβης διατηροῦν τὸ πῦρ ἢ καὶ χρησιμεύουσιν πρὸς συνθλασμὸν τῶν κοκκοκαρῶν καὶ ἄλλων σκληρῶν σωματίων. Τὰ σκεύη των συνίστανται εἰς ὕπλα, ἀλιευτικὰ ἐργαλεῖα, καὶ σπανίως τινὰ ἀγγεῖα πίλινα. Τὸ ὕδωρ διατηροῦν εἰς ἀσκούς ἢ κολοκίνθας, ἢ καὶ εἰς καλάμους, τῶν ὁποίων ὁ ἀρμὸς χρησιμεύει ὡς πηλὴν τοῦ ἀγγείου. Οἱ τοιοῦτοι καλάμοι, ἔχοντες πολλάκις βραχίονος πάχος, δύνανται νὰ περιλάβουν πολὺ ὕδωρ χωρὶς νὰ εἶναι μακροεῖς.

Οἱ πλείστοι τῶν ἀγρίων κοιμῶνται εἰς κρεμαστὰς ψάβας δεδεμένας εἰς κατὰ τοὺς πάλους τῆς καλύβης, ἢ μεταξὺ δύο δένδρων, τινὲς δὲ στρώνουσι καὶ γῆς.

Τὰς πλείστας καλύβας στολίζουν με καλάμους, ἢ καὶ με σάκκους ὅπου κρύπτονται τὰ κοσμήματά των, καὶ τινὰ ἄλλα σκεύη· ἰδίως δὲ τὰς βαφὰς, κλωστήν, περὰ καὶ ἀγκύστρια. Ἀλλ' οἱ μέγιστοι αὐτῶν θησαυροὶ εἶναι τὰ ὄπλα τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται εἰς τὴν θήραν καὶ εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ἡ μάχαιρα διὰ τῆς ὁποίας τὰ κατασκευάζουν, καὶ ἡ ὁποία συνήθως κρέμαται εἰς σχοινίον δεδεμένη περὶ τὸν τράχηλόν των. Ἡ μάχαιρα αὕτη σύγκαιται πάντοτε ἀπὸ Εὐρωπαϊκὴν λεπίδα προσηρμοσμένην μεταξὺ δύο συνενωμένων ξύλων, διότι προτιμοῦν τὴν τοιαύτην λαβὴν, ἀφ' ὅλας ὅσας οἱ λευκοὶ τοῖς πωλοῦν μετὰς λεπίδας. Οἱ σιδηροὶ πελέκεις εἶναι τόσο σπάνιοι παρ' αὐτοῖς, ὥστε πολλὰκις ὀλόκληροι πατριαὶ ἔχουν ἓνα καὶ μόνον.

Ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας γυμνάζονται εἰς τὸ τοξοῦσιν, καὶ ὅταν γίνωνται τοσοῦτον ἔμπειροι ὥστε νὰ προηθεύωνται ἀσφαλῶς δι' αὐτοῦ τὴν τροφήν των, παράλειπονται πλέον εἰς ἑαυτούς· ἐξ ὅλων τῶν ἔξεῶν των προκύπτει ἔτι ὡς καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἄγριοι λαοὶ, ἔχουν τὸ σῶμα καὶ τὰς αἰσθήσεις εἰς μέγαν βαθμὴν ἀνεπτυγμένας. Τρέχουν καὶ κολυμβοῦν ἀριστα, ὑπομένουν παντὸς εἶδους ταλαιπωρίας, καὶ πείναν, καὶ δίψαν. Ὄταν ὅμως πρόκειται νὰ πράξουν τὴν λαιμαργίαν των, εἶναι ἀκίβητοι, καὶ τοῦ θηρίου τὸ ὁποῖον συνέλαβον ἀφήνουν τὰ σκληρότερα ὡς ἄ μόνον. Ὄταν ἔρχονται εἰς τῶν λευκῶν τὰς ἀποικίας, ἢ εἰς στρατιωτικὸς σταθμοὺς, ζητοῦν ἀπαύτως τροφήν, καὶ κατατρέφουν ἀπλήστως ὅτι τοῖς δοῦν· ὁμοίως ἀπλήστοι εἶναι καὶ εἰς τὸ πίνειν, καὶ τὸ οἶνόπνευμα καὶ ἄλλα μεθυστικά ποτὰ τοῖς ἴναι ἀγκηπτότατα. Καὶ αὐτοὶ δὲ κατασκευάζουν ἓν εἶδος τοιοῦτου ποτοῦ ἀπὸ τὰ στελέχη τοῦ ἀραβοσίτου, τὰ ὁποῖα μασοῦν, καὶ οὕτω συλλέγουν εἰς ἓν ἀγγεῖον τὸν ζωμὸν τὸν ὁποῖον ἐκθλίβουν διὰ τῶν ὀδόντων.

Μὲν ὅλον ὅτι οἱ ἄγριοι οὗτοι προτιμοῦν τὸ κρέας τῶν πιθήκων, τρώγουν ὅμως εὐχαρίστως καὶ ὅλα τ' ἄλλα θηρία τῶν δασῶν των. Τὰς τίγρεις, τοὺς ἀγριοχοίρους, καὶ τ' ἄλλα μεγάλα ζῶα τὰ ὁποῖα θέλουν νὰ φονεύσουν διὰ νὰ τὰ φάγουν, τὰ κατατοξοῦν με βροχὴν βελῶν, διὰ νὰ χυθῆ ὅλον τὸ αἷμά των. Αἰσθάνονται μακρόθεν τὴν ἄγρην διὰ τῆς ὀσφύσεως, ἐπιπίπτουν μετὰ μεγάλης ἐπιτηδειότητος ἀπροσδοκῆτως εἰς τὰ θηρία καὶ φονεύουν πολλὰκις πολλὰ, πρὶν αὐτὰ ἐννοήσουν τῶν θηρευτῶν τὴν παρουσίαν· εἰς τὴν θήραν λαμβάνουν καὶ κύναι τοὺς ὁποίους κλέπτουν ἢ ἀγοράζουσιν ἀπὸ τοὺς λευκοὺς. Προσκαλοῦν τὰ πτηνὰ μιμούμενοι τὴν φωνὴν των καὶ τοῖς στήνουν ἐντέχνως πιγίδα. Τρώγουν ἀκόμη καὶ ἔντομα καὶ

ἀγαποῦν ἰδίως τῶν μελισσῶν τὸν κηρὸν καὶ τὸ μέλι.

(1)

(Ἡ συνήθεια ἔπεται).

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑ.

Ἐπαρχία τοῦ Νιου Γιάρκ.

Ὀλίγοι τόποι προχώρησαν τόσο εἰς τὴν γεωργίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν ὅσον ἡ ἐπιχώρια τῶν Ὀμοσπόνδων ἐπαρχιῶν τῆς Ἀμερικῆς. Διὰ τοῦτο ἐνρίνυμεν περιέρχον νὰ καταχωρήσωμεν ἐνταῦθα τὴν χρηματικὴν ποσότητα τῶν γεωργικῶν προϊόντων εἰς τέσσαρας μόνον χρόνους.

Χρόνοι	Γεωργικὰ εἰς τάληρα	Βιομηχανικὰ
1830	47,000,000	5,300,000.
1831	47,200,000	5,000,000.
1732	56,200,000	6,400,000.
1833	55,000,000	7,000,000.
1834	67,000,000	7,000,000.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς βορείου αὐτῆς Ἀμερικῆς εὐρίσκονται τὴν σήμερον ἐπίκεινα τῶν 350 μύλων διὰ τὴν κλωστικὴν τοῦ καμβάκιου, οἱ ὅποιοι κινουσι 1,500,000 ἀγαθῶν (κουβαριῶν) ἄξιας. Ἐργάζονται δὲ 35,000 ἰφηντήρια, καὶ 60,000 ἐργάται, τῶν ὁποίων τὸ χρηματικὸν κεφάλαιον ἀναβαίνει ὡς 239,500,000 φράγκ. Ἡ μεταλλουργία τοῦ χρυσοῦ, ἥτις ἔδωκε κατὰ τὸ 1824, 25,500 φράγκ., παράγαγε κατὰ τὸ 1834 ἕως 5,000,000, μόνον τὸ νομισματοκοπεῖον ἐτύπωσεν ὡς 4,000,000 χρυσοῦ τάληρα.

Αἱ διώρυγες, αἱ ὁποῖαι ἀνέχθησαν εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἀμερικῆς, ἐκτείνονται εἰς 2900 μίλια· ἐδαπανήθησαν δὲ εἰς αὐτάς 70,000,000 τάλ. ἢ 371,000,000 φράγ. Μόνον ἡ ἐπαρχία τοῦ Νιου Γιάρκ (Νεοβορράκου) ἀνοῖξε 566 μιλίων διώρυγας μετὰ 1,488,000 ταλλήρων, καὶ ἔχει κέρδος ἐτήσιον 1,349,000 τάλ. Οἱ δὲ σιδηροὶ δρόμοι ἐκτείνονται εἰς 675 μίλια καὶ 50 εταίρειαι ἐμπορικαὶ ἀνέλαβον τοιαῦτα ἔργα μετὰ 212,000,000 φράγκων κεφάλαιον. (Μηνολ. τῆς Ἀμερ.)

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ.

Περὶ ἀρτησιανῶν φρεάτων (πηγαδιῶν).

Γνωρίζομεν πόσον εἶναι ἀναγκαῖα τὰ φρέατα εἰς πολλοὺς ἀγροὺς καὶ

κήτους, οί οποιοί δέν ποτίζονται από ρύακας και ποταμούς. Αλλ' ή κατασκευή των κοινών φρεάτων δέν επιτυγχάνει πάντοτε τόν σκοπόν, επειδή δέν καταβαίνει εις αρκετόν βάθος, ούτε ή γνώσις του άρμολίου τόπου είναι δε τυχόντος έργου. Διά τούτο θεωρούμεν ως εύτυχίαν τήν εφεύρεσι των λεγομένων άρτησιανών πηγαδίων, επειδή άνοιγονται εις διάφορα μέρη και άναβρύουτιν ύδωρ (νερόν) άφθονον· όθεν έπολλαπλασιασθησαν καθ' όλην τήν Ειρώπην και ή σεβαστή ήμων Κυβέρνησις, ή όποία φροντίζει περι τής εθνικής ευδαιμονίας, φιλοτιμωμένη να εισάξη εις τόν τόπον τήν χριστιανικών άρτησιανών πηγαδίων, συμφώνησε περι αυτών με Γερμανόν εργολάβον, και ελπίζομεν ότι δέν θέλομεν άργήσει να ιδώμεν τοιαύτα μετ' ολίγον.

Επειδή δέ θεωρούμεν τό πράγμα σπουδαϊν και περίεργον, ενομίσαμεν ότι οι άναγνωσται θέλουσιν ιδεί εύχαρίστως ένταύθα άπλην τινα τής εργασίας περιγραφήν.

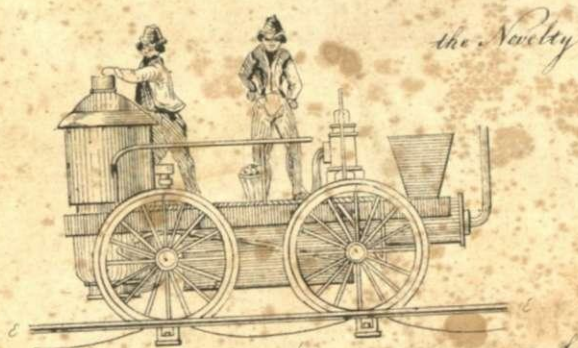
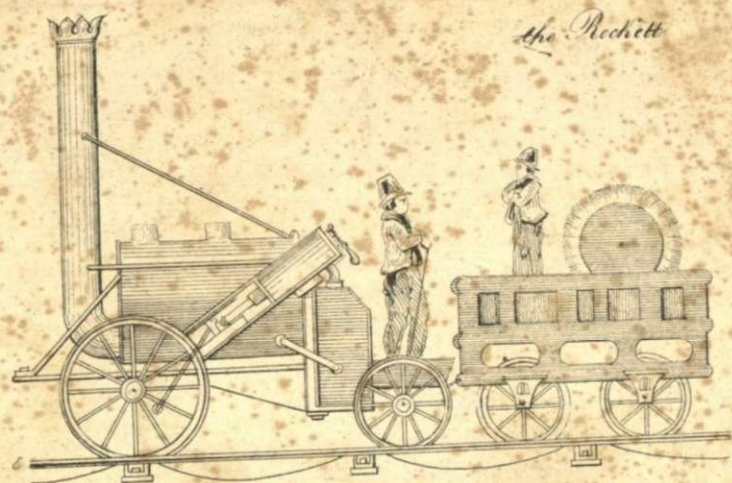
Αφ' ού σαχάσωσιν ως 18 πόδας βάθους τόν τόπον πλατύτερα επάνω παρή κάτω, σκαπάζουσι τά πλευρά του έσκαμμένου τούτου μέρους με σκάνιδια διά να πέση τό χώμα, και έπειτα αρχίζουσι να τρυπώσι με τόν καθετήρα. Το εργαλείον τούτο συνίσταται εις διαφόρους ράβδους (ξέργας) σιδεράς προταρμοσμένας καλώς τήν μίαν εις τήν άλλην, και εις τήν κάτω άκραν αυτου ευδόνουσι διάφορα εργαλεία άλλα κατά τήν γήν, τήν όποιαν πρόκειται να τρυπήσωσιν. Όταν π. χ. ή γή τύχη άργιλλώδης (άπρόχωμα) ή από μαλακας και εύτραύτους πέτρας σύνθετος, μεταχειρίζονται έν είδος χονδρού τρυπανίου.

Όταν δέ θέλωσι να διαπεράσωσι πέτραν σκληράν, αντί του τρυπανίου τούτου μεταχειρίζονται είδος ψαλιδιών και μυτερών άλλων εργαλείων, τά όποια κτυπώσι και γυρίζουσι διά να σχηματισή σρογγυλή ή τρύπα.

Ευθύς δέ αφ' ού καταλάβωσιν ότι τό τρυπάνιον είναι γεμάτον ή ότι είναι εις τήν τρύπαν πληρές (λάσπη) και άμμος ή συντρίμματα, εκβάλλουσι τότε τόν καθετήρα, και βάλλουσι σωλήνα διατελειμένον κατά τρόπον ώστε να καθαρίση ή να συνάξη τήν ύλην αυτήν. Όσαν δέ καταβαίνουσι βαθύτερα, τόσο μακρύνουσι τόν καθετήρα ευδόνοντες νέας ράβδους επάνω, και επειδή τό εργαλείον γίνεται βαθμηδόν βαρύτερον, τό κινούσι τότε με μηχανήν.

Μετά ενός μηνός εργασίαν κατορθούσι π. χ. να άνοιξωσι τρύπαν 4 διακτύλων διαμέτρου, και 145 βάθους, ώστε φθάνοσιν εις μέρος όθεν άναβρύει

Art. Publ. 21. 1838.

Βελτιωμένη της ύδατος ανύψωσης
με τον ατμοκίνητον

ὕδωρ ἐξ πόδας ἑπάνω τοῦ ἐδάφους, ἐπειδὴ καταβαίνει ἀπὸ ὑψηλότερον μέρος καὶ διὰ τοῦτο ἀναπηδᾷ εἰς τὸ στόμιον μὲ ὀρμήν.

Τὰ φρέατα αὐτὰ ὠνομάσθησαν Ἀρτησιανὰ, ἐπειδὴ τὰ ἀνοιγον ἤδη πρὸ ἑκατὸν χρόνων εἰς ἐπαρχίαν τιὰ τῆς Γαλλίας, λεγομένην Ἀρτουά· ἀλλὰ τὴν ἐφεύρεσιν ταύτην ἀρπάσαντες καὶ τελειοποιήσαντες οἱ Ἄγγλοι καὶ Ἀμερικανοὶ ἔφερον εἰς τὴν Γαλλίαν ὡς διόλου νέον.

Τοῦτο συνέβη καὶ μὲ τὴν ἀτμοκίνητον μηχανήν, ἐπειδὴ οἱ Γάλλοι εἶχον ἰδέαν τοῦ πράγματος πολὺ πρότερον, χωρὶς ὅμως νὰ ὠφεληθῶσιν. Εὐρίσκονται δὲ τοιαῦτα πηγὰδια καὶ εἰς τὰ περίχωρα τῆς Μοδένας καὶ Βοωνίας εἰς Ἰταλίαν καὶ εἰς τὴν κάτω Δυσρίαν· ἀλλ' ὁ τρόπος τοῦ ἀνοίγματος δὲν ἦτο κοινός.

Διὰ νὰ καταλάβωμεν τὴν πηγὴν τῶν ἀρτησιανῶν πηγιδίων, πρέπει νὰ μάλωμεν, ὅτι βίαιες ὕδατος τρέχουσι ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ καταβαίνουσι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον βυθῶως, ἐρχόμενοι ἀπὸ θουὰ ἀπὸ λίμνας, ἢ ποταμοῦς εὐρισκομένους εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ἐπάνω πεδιάδων ἢ κοιλάδων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ὑψωμένων σχετικῶς πρὸς τὰ ὑπόγεια αὐτὰ ρεύματα, τὰ ὅποια ἐμποδίζονται νὰ σκορπισθῶσιν ἀπὸ τὰ ἀργίλινα στρώματα τῆς γῆς· ὅθεν τρέχουσι μεταξὺ αὐτῶν ἕως οὗ εὐρωσι τρύπαν τιὰ διὰ τῆς ὑποίας ἀναπηδῶσιν ὡς βρόσεις μὲ βίαν.

Συμβαίνει δὲ νὰ εὐρίσκωνται πολὺ μακρὰν τοῦ τόπου, τὸν ὑποῖον τρυπᾷ ὁ τεχνίτης, αἱ λίμναι καὶ οἱ ποταμοί, ἀπὸ τοὺς ὑποῖους προέρχονται τὰ ὑπόγεια αὐτὰ ρεύματα· ἀλλ' ἀρκεὶ νὰ ἦναι εἰς ὑψηλότεραν θέσιν, καὶ τὸ ὕδωρ θέλει ἔχει ἀρκετὴν δύναμιν διὰ νὰ ὑψωθῇ. Ἐξ ἐναντίας ἀν' ἡ πηγὴ τῆς γῆς χαμηλὴ ἢ εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον μὲ τὸν τρυπώμενον τόπον, τότε δὲν δύναται νὰ ἀνελθῇ ἐπάνω τὸ ὕδωρ.

Τὸ βάθος τῶν πηγιδίων τούτων καταβαίνει ἀπὸ 200 ὡς 450 πόδας καὶ ἐπέκεινα. Τοιοῦτον πηγίδιον δίδει ἀπὸ 400 ὡς 4000 λίτρας ὕδατος κατὰ λεπτόν, ὥς ἀρκεὶ πολλάκις νὰ κινήσῃ καὶ μύλους καὶ ἄλλα μηχανάς, ἐπειδὴ τὸ ὕδωρ ἀναβαίνει ὑπεράνω (ὑψηλότερα) τοῦ τροχοῦ, τὸν ὅποιον κινεῖ, ἢ χρησιμεύει, ὡς εἴπομεν, εἰς πότισμα ἀγρῶν καὶ κήπων.

Τρυπῶντες τὴν γῆν μὲ τὰ αὐτὰ ἐργαλεῖα κατώρθωσαν νὰ ξηράνωσι ἐλώδεις τόπους· ἐπειδὴ τὰ στάσιμα ὕδατα ἀπορροφώμενα καταβαίνουσι εἰς τὸ βάθος· ἢ νὰ ἀφνίσωσιν εἰς τὴν γῆν τὰς ἀκαθαρσίας τῶν ζαχαροκαθαρητηρίων καὶ ἀμυλοσταλακτηρίων.

Τὸ δὲ περιεργον εἶναι ὅτι δύναται τις νὰ ἀνοίξῃ διαφόρους τρύπας μίαν

κατόπιν τῆς ἄλλης διὰ νὰ ἐκβάλῃ μεγαλητέραν ποσότητα ὕδατος.

Ἄλ' ἡ τρύπα συμπίπτει πολλάκις εἰς ἀμυώδεις τόπους· ὅθεν γερμίζει συχνὰ καὶ τότε ἀναγκάζονται οἱ ἐργάται νὰ ἐμποδίζωσι τὴν ἄμμον μὲ σωλῆνας ξυλίνους, τοὺς ὁποίους θυθίζουσιν. Ἄλλοτε δὲ πρὶν καταντήσωσιν εἰς τὸ πότιμον ὕδωρ, περῶσι τὰς ἀργίλους, αἱ ὅποιαι δίδουσι ἀχρεῖον, καὶ θυθίζοντες σωλῆνας ξυλίνους ἢ σιδηροῦς, τὸ ἀναβιβάζουσι χωρὶς νὰ ἐνωθῇ μὲ τὸ δεύτερον.

Ὅλαι αὐταὶ αἱ ἐργασίαι ζητοῦσι κόπους, ἐπιτηδειότητα καὶ γρήματα. Ἄλλ' ἡ δαπάνη δὲν ὑπερβαίνει γενικῶς τὰς 500 ἢ 600 δραχμὰς, ὅταν τὸ ὕδωρ εὐρίσκηται 120 ἢ 130 πόδας βάθους· ἀλλ' εἰς ἐναντίας περιστάσεις ἐξοδεύονται καὶ χιλιάδες. Εἴ.αι ὅμως τόσον πολυτίμον τὸ τοιοῦτον πηγάδιον, ὥστε εἰς τὴν Ἀγγλίαν οἱ κάτοικοι τοῦ αὐτοῦ χωρίου συνεισφέρουσι διὰ νὰ συνάξωσι τὴν ἀναγκάσιαν ποσότητα.

Πρὶν τελειώσωμεν τὴν διατριβὴν ταύτην, ἃς μᾶς συγχωρηθῆ νὰ εἰπωμεν ὅτι οἱ Κινέζοι ἐγνώριζον πρὸ αἰώνων τὴν τέχνην νὰ ἀναβιβαζώσιν εἰς τὸ ἔδαφος τὰ κρυπτόμενα εἰς τὴν γῆν ὕδατα, καθὼς ἐγνώριζον καὶ ἄλλας πολλὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας, αἱ ὁποῖαι κατ' ὀλίγον ἐκοινοποιήθησαν εἰς τὴν Εὐρώπην. (3)

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ.

Πολλοὶ χάριν πλειότερα· σφαιρότητος συνειθίζουσι νὰ συνδέωσι τὰς γωνίας τῶν τοίχων, ἢ ἀπλῶς τὰς κοιλιάδας τῶν πετρῶν, μὲ σιδηρὰς ἀγκύλας· ἀλλ' ὑπάρχει ἀποδεικνυμένον καὶ εὐκόλως δύναται τις νὰ τὸ καταλέξη, ὅτι ὁ σίδηρος σκωριάζων καὶ φθιρόμενος προϊόντος τοῦ καιροῦ θάλλει εἰς κίνδυνον τὴν οἰκοδομήν, ἐπειδὴ τὰ συνδεδεμένα μέρη τότε χωρίζονται.

Οἱ παλαιοὶ παρατηρήσαντες τοῦτο συνειθίζον νὰ σκεπάζωσι τὸν σίδηρον μὲ ἐλασμάτα μολύβου, ὅστις, καθὼς γνωρίζομεν, δὲ ἀλλοιοῦται οὔτε ζθίρεται ἀπὸ τὴν ὑγρασίαν τῆς ἀτμοσφαιρας.

Συμβουλευόμεν τοὺς οἰκοδομοῦντας νὰ ὠφεληθῶσιν ἀπὸ τὴν ἀρχαίαν ταύτην μέθοδον, ἥτις ἀσφαλίζει τὸν τρόπον τινα αὐτὸ τὸ ἀσφάλισμα. (2)

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ.

Χρυσοχοϊκή.

Πολλάκις ὁ ἄνθρωπος μένει ἐκστατικὸς εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅταν ἐμβαίη

εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ θιέπη τόσα ἀργυρώματα (ἀσημικὰ) δηλ. λαμπτήρας καὶ κηροπήγια καὶ ἄλλα τοιαῦτα· θαυμάζει δὲ πολὺ μᾶλλον, ὅταν τύχη εἰς τὴν τράπεζάν τινος πλουσίου καὶ ἰδῇ τὰς παροξιάδας, τὰ ἀγγεῖα, ὅπου φέρονται τὰ φαγητά, καὶ εἰς τὸ μέσον τῆς τραπέζης τὸ θερμαντήριον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου καίει ἀλκοόλιον καὶ κρατεῖ θερμὰ τὰ βαλλόμενα ἐπάνω αὐτοῦ, θαυμάζει λέγομεν ὅταν τὰ ἰδῇ ὅλα ἀργυρᾶ.

Ἄλλ' οἱ Εὐρωπαῖοι ἀποβλέποντες εἰς τὴν οἰκονομίαν σπανίως καταδικάζουσι νὰ μὲνῃ ἄχρηστος καὶ ἀνωφελὴς ὁ πλοῦτος. Ὅθεν κατῴρθωσαν νὰ ἔχωσι τὴν εὐχαρίστησιν ὅτι μεταχειρίζονται ἀργυρᾶ σκευή, δαπανῶντες μόνον τὸ ἐν δέκκτον τῆς τιμῆς· ἐπειδὴ αὐτὰ γίνονται ἀπὸ ἀπλῶν χαλκῶν, τὴν ὁποῖαν σκεπάζουσι οἱ χρυσοχοὶ μὲ λεπτὰ φύλλα ἀργύρου (ἀσημιῦ), ἀλλὰ τόσον ἐπιτηδεῖως, ὥστε δὲν διακρίνεται ποσῶς καὶ πούποτε ἢ ἐνωσις αὐτῆ.

Λέγεται δὲ τὸ τοιοῦτον εἶδος τῶν ἀργυρωμάτων πλακωτὸν, διὰ τὰς ἀργυρὰς πλάκας, ὑποκάτω τῶν ὁποίων κρύπτεται ὁ χαλκός.

Φαίνονται πάλιν ἄλλα σκευὴ διόλου χρυσαῖ, καθὼς ὠρολόγια μεγάλα, λύχνοι, κηροπήγια· καὶ ὅμως ὅλα αὐτὰ κατασκευάζονται ὁμοίως ἀπὸ χαλκῶν, ἢ ξύλων, καὶ σκεπάζονται μὲ χρυσόν.

Τὸ χρύσωμα δὲ τοῦτο γίνεται εἰς τὰ μέταλλα κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ἀναλύει ὁ τεχνίτης τὸν χρυσὸν εἰς τὴν ὑδράργυρον· τὸ ἀνάλυμα τοῦτο γίνεται ὅλον λευκόν· ἔπειτα τρίβει μὲ αὐτὸ τὴν ἐπιφάνειαν, τὴν ὁποῖαν θέλει νὰ χρυσώσῃ, τὴν θάλλει εἰς τὴν φωτίαν, τὴν τρίβει ἕστερον μὲ πανίον· τὴν θάλλει ἐκ νέου εἰς τὴν φωτίαν, ἕως οὗ ὁ μὲν ὑδράργυρος ἐξατμίζεται, μένει δὲ μόνον ὁ χρυτὸς καθαρὸς, τὸν ὁποῖον τότε σιλβώνει μὲ χάλυβα λεῖον διὰ νὰ φαίνηται λαμπρός.

Εἰς δὲ τὰ ξύλα θάλλουσι τὸν χρυσὸν ὡς ἀκολούθως.

Ἐτοιμάζουσι πρῶτον αὐτὰ σκεπάζοντες τὴν ἐπιφάνειαν μὲ ἀναλυμένον γύψον· ἔπειτα τὴν θρέγουσι μὲ ἀλκοόλιον καὶ ἀμέσως φέρουσιν ἐπάνω τοῦ θρεγμένου μέρους καὶ ἐφαρμόζουσι ἐν φύλλον εἴτε ἐλασμα χρυσοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι τόσον λεπτόν, ὥστε ἡ πινοὴ ἀρκεῖ νὰ τὸ σκορπίσῃ εἰς τὸν ἀέρα. Συμβαίνει δὲ ἐκ τούτου τὸ μὲν ἀλκοόλιον νὰ ἐξατμίζεται· ὁ δὲ χρυτὸς νὰ μένῃ εἰς τὸ ξύλον· ἔπειτα τὴν χρυσῆν αὐτὴν ἐπιφάνειαν σιλβώνει ὁ τεχνίτης μὲ ὀδόντιον ἐλέφαντος, ἢ ἄλλο κόκκαλον λεῖον. (3)

Περὶ λουτρῶν καὶ κολυμβήματος (Συνέχεια).

Τὸ ὁροσερὸν λουτρὸν προξενεῖ ἀνάλογα ἀποτελέσματα μετὰ τὸ τοῦ ψυχροῦ ἀλλὰ μετριώτερα· εἶναι δὲ πολὺ συνθέστερον παρὰ τὸ ἄλλο· ἐπειδὴ εἰς τὴν θάλασσαν ἐμβαίνοντες τὸ ἐσπέρας αὐτὴν τὴν θερμικρασίαν αἰσθάνομεθα, ἀλλὰ τὸ πρωτὴ ἢ θάλασσα γίνεται ψυχροτέρη, ἐπειδὴ ἐν τῷ μεταξὺ τῆς νυκτὸς διασκορπίζει εἰς τὸν ἀέρα τὴν θερμότητα, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἀπὸ τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας δι' ὅλης τῆς ἡμέρας· ὅθεν ἂν θέλωμεν νὰ λουσθῶμεν εἰς τὴν θάλασσαν χάριν ἐνδυναμώσεως, προδίδλον ὅτι πρέπει νὰ προκρίνωμεν τὸ πρωτὸ ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου.

Τὸ θαλάσσιον τοῦτο λουτρὸν δὲν ἐνεργεῖ μόνον διὰ τῆς ψυχρότη· ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς εἰδικῆς αὐτοῦ θερμότητος, τὴν ὁποίαν λαμβάνει ἀπὸ τὰ εἰς τὴν θάλασσαν ἀναλυμένα ἄλατα, πρὸς δὲ τούτοις καὶ διὰ τῆς ἱατρικῆς ἀρετῆς τῶν ἀλάτων τούτων τὰ ὁποῖα ἐρεθίζουν καὶ ζωογονοῦσι τὸν τῆς τριπτον τινὰ τὸ δῆμα· ὅθεν χραισιμεῖ τὸ λουτρὸν τοῦτο εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ γρονικὰ ἐξανθήματα, τὴν ἀδυναμίαν τοῦ στομάχου καὶ ἄλλα τιαυτα πάθη.

Τὸ χλιαρὸν λουτρὸν προξενεῖ ἀδυναμίαν, ὀλιγοστεύει τὴν γενικὴν εὐαισθησίαν, ὠφελεῖ τοὺς τὰ χροῖνας εἰς τὴν κοιλίαν, εἰς τὸ ὑπογάστριον, εἰς τὰ νεφρὰ, εἰς τὴν κύστιν καὶ ὀρεσίξει τὸ δῆμα εἰς τοὺς ὑποχονδριακοὺς καὶ τὰς δυσκόλους εἰς τὴν περιόδον τῶν καταμηνίων κτλ. ἢ πασχούσας μητρικὰ κακὰ γυναίκας.

Εἰς τὸ θερμὸν ἢ ἀναπνοὴ καὶ κυκλοφορία τοῦ αἵματος ἐπιταχύνονται, τὸ δῆμα κοκκινίζει, αἱ φλέβες πρήσκονται, ἢ ὄριζις καὶ αἱ δυνάμεις ἐλαττοῦνται· ἀλλ' ἢ θερμότης ἐρεθίζει τὸ δῆμα καὶ τὰ γεννητικὰ μόρια.

Τὸ δὲ ζεστὸν λουτρὸν προξενεῖ στενοχωρίαν, παλμούς καρδίας, ζάλην, λειποθυμίαν, πολλάκις δὲ καὶ ἀποπληξίαν· ἀλλὰ τὸ λόγου μάλιστα ἄξιον σύμπτωμα εἶναι ἡ αὐξήσις τῆς ζωϊκῆς θερμότητος διὰ τὴν ὁποίαν εἰς πολλὸν καιρὸν δὲν αἰσθάνεται τις τὸ ψυχρὸν διὰ τοῦτο οἱ φιλανδροὶ καὶ οἱ ῥῶσοι· ἅμα ἐξερχόμενοι ἀπὸ τὰ ζεστότατα αὐτοῦ ὑπόκαυστα τῶν ἡβασθῶν ῥεωμόρου, δύνανται ἀκινδύνως νὰ κυλισθῶσιν εἰς τὰς χιόνας, ἀφίνει δὲ τὸ τοιοῦτον λουτρὸν αἰσθῆναι θαθείας ἀτονίας καὶ κόπου.

Ζεστά λουτρά εἶναι τὰ πλείωτερα μεταλλικὰ ὕδατα τῆς Εὐρώπης, ὅπου φέρονται παμπληθῶς οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ μακρῶν τόπων π. χ. τὰ μεταλλικὰ λουτρά τοῦ Καρλσβάδ ἔχουσι 59 βαθμῶν θερμότητα, τοῦ Βισ-

βάδεν 54, τοῦ Toeplitz 38, τοῦ καὶ Vichy 36 κτλ.

Μία ἀπὸ τὰς ὠφελιμοτάτας σωμαστικὰς εἶναι καὶ τὸ κολύμβημα, καὶ διὰ τὴν φύσιν τῶν κινήματων, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι οὔτε πολὺ βίαια, οὔτε πολὺ ὀρηκτικὰ, καὶ διὰ τὴν ὑγιεινὴν δρῆσον τοῦ περιέχοντος ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου γίνονται τὸ κολύμβημα ὀφελεῖ κατ' ἔξοχὴν τὰ χειρῶν καὶ ποδῶν, τῶν ὁποίων ἐνδυναμοῖ καὶ ἀναπτύσει τοὺς μύους (τὰς σάρκας), ὅθεν πρέπει νὰ τὰ συμβουλεύωμεν εἰς αὐτὰ καθὼς καὶ εἰς πολλὰς γυναίκας πασχούσας μητρικὰ εἴτε ὑστερικὰ πάθη.

Ἄλλ' ἐνταῦθα κατὰ τύχην γινόμεθα πρωθύεστοι, ἐπειδὴ πρὶν ἀποδείξωμεν τὰ κατὰ τοῦ κολυμβήματος εἶναι ἀνάγκη νὰ περιγράψωμεν αὐτὸ τὸ κολύμβημα.

Τὸ θερμότερον παρὰ τὸ ὕδωρ σῶμα ὅταν ἐπιθεθῆ εἰς αὐτὸ, καταβαίνει εἰς τὸ βάθος διὰ τὴν εἰδικὴν αὐτοῦ θερμότητα. Διὰ νὰ νικήσῃ τὴν ἀπίστασιν ταύτην ὅ ἐστὶ διὰ νὰ μὴ καταβῆσιν εἰς τὸ βάθος, ὁ ἄνθρωπος καὶ τὰ ζῶα ἀρκεῖ νὰ πλατύνωσιν τὸ στήθος των διὰ νὰ δεχθῶσιν ἐντὸς αὐτοῦ πλείωτερον ἀέρα καὶ νὰ κινήσῃ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας κατ' ἐναντίαν διεύθυνσιν τῆς θερμότητος, δηλ. πρὸς τὰ ἐπάνω. Ἀλλὰ τὰ ζῶα ἔχουσι πολὺ πλείωτερον εὐκολίαν εἰς τοῦτο τὸ ἔργον παρὰ τὸν ἄνθρωπον, ἐπειδὴ ἔχοντες τὸ κέντρον τῆς θερμότητος κατὰ τὸ μέσον τοῦ ὑπογάστριου, κρατοῦσιν εὐκόλως τὴν κεφαλὴν ἔξω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος, ἔπειτα πλέντα μένουσιν εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῶν θέσιν καὶ δὲν ἐξαπλοῦνται καθὼς ὁ ἄνθρωπος, ὅστις προσωρίσθη νὰ μένη ὀρθῶς· ἔχει δὲ τὸ κέντρον τῆς θερμότητος εἰς τὸ στήθος, καὶ τὴν κεφαλὴν πολὺ θερμότεραν ἀναλόγως παρὰ τὰ λοιπὰ μέρη· ὅθεν κινδυνεύει νὰ ἐπιβῆσιν πάντοτε ἂν μὴ συνεχῶς ἀγῶνας καὶ εἴαν δὲν δοκιμάζῃ νὰ τὴν κρατῆ ὑψηλοτέρην, κινῶν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας καὶ θλίβων τὸ ὕδωρ ἀπὸ τὰ ἄνω εἰς τὰ κάτω ὡς μὲ κωπία καὶ ἀναπληθῶν τρόπον τινὰ ἐκ δικλιμαμάτων μεθ' ὅλον τὸ σῶμα εἰς τὰ ἔξω.

Ἐκ τούτων βλέπομεν, διατὶ τὰ μὲν ζῶα κολυμβῶσιν οὕτως εἰπεῖν ἀπὸ ταυτομάτου, ὁ δὲ ἄνθρωπος μανθάνει νὰ κολυμβῆ διὰ τῆς πείρας καὶ τῆς γυμνασίας. Τοῦ ἔργου δὲ τούτου τὸ κυριώτατον εἶναι νὰ ἔλῃ τὸ σῶμα καὶ τοὺς ῥῶθνας ἔξω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὑγροῦ, διὰ νὰ ἀναπνέῃ ἐλεύθερα, ὀλίγη δὲ κίνησις μόνον χραιζέται διὰ νὰ κρατήσῃ ὅλον τὸ σῶμα ἐπιπλάκων, ἐπειδὴ ἔχει σχεδὸν τὴν αὐτὴν καὶ εἰδικὴν θερμότητα μετὰ τὸ ὕδωρ, ὥστε κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ὑδροστατικῆς, εὐρίσκειται εἰς ἰσοσταμίαν. Κινεῖται

δὲ ὁ ἄνθρωπος ἀνατενόμενος ἀλληλοδιαδόγως ἐπάνω· ἀλλὰ τοῦτο ἀπατεῖ ἰκανὸν κόπον· ἄς ἴδωμεν συγκρητικῶς τὰ ὄψακια καὶ θελομεν πληροφορηθῆ, ὅτι κινεῖται μόνον ἡ ῥάχη, τὰ δὲ πτερυγία συνεργοῦσιν ὀλίγον εἰς αὐτὴν τὴν διεύθυνσιν τοῦ σώματος, ἐπειδὴ ἂν τὰ κίψωμεν, δὲν ἐμποδίζεται τὸ κολύμβημα, ἐκτὸς μόνον ἂν ὁ ἀκρωτηριασμὸς. οὗτος γένη ἀπὸ τοῦ ἔν μόνον μέρους, ἐπειδὴ τότε ἐκλείπει ἡ φυσικὴ ἰσορροπία· ἡ ῥάχης λοιπὸν κυρίως ἐνεργεῖ, καὶ διὰ τοῦτο κατασκευάσθη τίσσον εὐεργος καὶ δυνατὴ ἔχουσα ὀπισθεν τὴν οὐρανὸς κωπίον ὅθεν εἰς τὴν ναυτικὴν ἐμμελήθησαν τὸ σχῆμα τῶν ὄψακίων κατασκευάζοντες τὰ πλοῖα.

Τὰ δὲ πτηνὰ ὡς ἔχοντα μεγάλου πνεύμονος γεμάτους ἀέρος καὶ διὰ τοῦτο ἐλαφρότερα κολυμβῶσι μὲ τῶς πλατεῖς πύδας, οἱ ὅποιοι κείμενοι ὀπισθεν κινοῦσι τὸ σῶμα εἰς τὰ ἔμπροσθεν καὶ χρῆσιμῶς ἐν ταύτῳ ὡς κωπίον καὶ πηδάλιον, αὐξάνουσι δὲ ἡ ὀλιγοστεύουσιν τὴν φυσικὴν ἐκρύπτητα τὰ ὄψακια μεγαλύνοντα ἢ μικρύνοντα τὰ κύβιν γεμάτην ἀέρος τὴν ὁποῖαν ἔχουσιν ὑποκάτω τοῦ σώματος· ὅθεν νεκρὰ πλέουσι μὲ τὴν κυλίαν ἐπάνω.

Τὰ τετράποδα εὐκολύνονται πλειότερον παρὰ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ κολύμβημα, διότι πλέουσι καθὼς καὶ περιπατοῦσιν· ὅθεν οἱ ἵπποι καὶ σκύλοι κτλ. ἐκβάλλουσι τὸ ἥμισυ σχεδὸν τοῦ σώματος ἔξω χωρὶς βίαν. εἶναι δὲ φυσικῶς ἀποδεικνυμένον, ὅτι ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ σῆθος γεμάτον ἀπὸ ἀέρος, ἐπιπολάζει εἰς τὸ ὕδωρ καὶ ὑψοῦται ἐξ ἡμιστείας ἢ κεφαλῆς, του ὥστε δὲν κινδυνεύει νὰ θυθισθῆ πλειότερον παρὰ τεμάχιον ἐλατίνου ξύλου.

Πνίγονται δὲ οἱ ἄνθρωποι διὰ τοῦ ἀκολουθοῦτος λόγου:

1. Διότι πιστεύουσι τὸ σῶμα θαρύτερον παρὰ τὸ ὕδωρ, καὶ ὅτι εἶναι ἀναγκαῖα ἢ συνεχῆς κινήσεις τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν καταθυθισμὸν, ὥστε ἀντιὰ μείνωσιν ἡσυχυ ὑπτίως καὶ μὲ τὸ πρόσωπον ἔξω, θυθίζουσι τὸ πρόσωπον καὶ ἀνυψοῦν τὴν κεφαλὴν διὰ νὰ ἀναπνεύσωσιν· ἀλλὰ τοιαύτην θέσιν δυσκόλως δύναται τις νὰ κρατήσῃ εἰς πολὺν καιρὸν.

2. Κινδυνεύοντες ἐκβάλλουσι τὰς χεῖρας ἔξω τοῦ ὕδατος ὡς ἀχρηστοὺς ἀλλὰ τοῦτο προξενεῖ νέον κόπον καὶ ἐξαντλεῖ τὰς δυνάμεις, ἐν ᾧ ἀρκεῖ μόνον ἡ κεφαλὴ νὰ μένῃ ἀσκέπαστος.

3. Δὲν στοχάζονται, ὅτι ὅταν τὸ ξύλον ἐπιπολάζῃ, σκεπάζεται πολλὰ ἀπὸ τὰ κύματα, καὶ ἀπὸ αὐτὰ· δὲ τὰς δίνκας μένει ὁμοῦ ἐκ διαλειμμάτων ἀσκεπές. Τοῦτο ἤθελε συμβαίνει ἀπαραλλάκτως καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, ἂν δὲν ἐκινεῖτο ἐναντίον τῆς σωτηρίας του.

Ὅταν ὁ κολυμβητὴς περιέχῃ πολὺν ἀέρα εἰς τοὺς πνεύμονας, ὁμοιάζει μὲ ἄνθρωπον φέροντα ἐπὶ τοῦ σώματος κίτσας ἢ ἀσκούς γεμάτους ἀέρος, καταθυθίζεται δὲ ἀφ' οὗ τὸ σῆθος ἀδειάσῃ.

Ὅστις ἐκολύμβησε πολλὴν ὥραν, πρέπει νὰ μένῃ πρὸς ὀλίγον ὑπτιος, καὶ μετὰ ταῦτα τὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὸ ἔργον.

Τόσον εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ κεφαλὴ ἐξ ἀνάγκης πρέπει νὰ μένῃ ἔξω, ὥστε ἐν μόνον κωπίον ἀρκεῖ νὰ σώσῃ 4-6 ἄνθρώπους ἤδη κινδυνεύοντες εἰς ναυάγιον ἂν ἀρκεσθῶσι νὰ γῆσωσι (ἀκουμβίσωσι) μόνον τὴν κεφαλὴν ἐπάνω αὐτοῦ καὶ οὐδὲν πλέον.

Εἰς τοὺς μεγάλους ποταμούς τῆς Κίνας, ὅπου γιλιάδες ἄθροιστοι εὐρίσκουσιν ἀρμιδιώτερον νὰ ζῶσιν εἰς σκεπασμένα πλοῖα παρὰ εἰς οἰκίας ἐπάνω τῆς ξηρᾶς, τὰ νεώτατα παιδιά ὡς κινδυνεύοντα νὰ πίπτουσι συγγαίαι, ἔχουσι σφίρακιν κενὴν (κούφιοι) ἐλαφρᾶς τινοῦ ὕλης (κολοκύνθης π. γ.), δεμένην εἰς τὸν λαιμὸν ὥστε δὲν πνίγονται ὅταν πίπτουσιν.

Ὁ φελλὸς περὶ τὸν λαιμὸν καὶ τὸ σῆθος ἔχει τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν τὸ συγγὸν κολύμβημα αὐξάνει τὴν τόνον τῶν μυῶν ὅχι βέβαια τόνον διὰ τὴν ψυχρότητα τοῦ ὕδατος, ἀλλὰ διὰ τὰς κινήσεις καὶ συστολάς, τὰς ὁποίας ἐνεργεῖ ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ κρατῆ καὶ μετατοπίσῃ τὸ σῶμα ἐπὶ περιέχοντος βροστοῦ καὶ πυκνοῦ, ὅπου ἀκολουθῶς δὲν διαπνεεῖ, δὲ χάνει δηλ. τίποτε μὲ τὸν ἰδρώτα καθὼς ὅταν τρέχῃ σφοδρῶς εἰς τὸν ἀέρα μάλις θερμὸν τὸ νευρικὸν σύστημα ἀνακαλύεται διὰ τὴν πολλὴν μάλις κινήσιν τῶν μυῶν καὶ τὴν αἰσθησιν τοῦ ψύχους.

Τὸ κολύμβημα ἄρα ὠφελεῖ πλειότερον παρὰ τὸ ἀπλοῦν ψυχρὸν λουτρὸν, κατ' ἐξοχὴν δὲ εἰς τοὺς θερμούς τιπούς καὶ καιροὺς, διὰ νὰ θεραπεύσῃ πρῶτον τὴν ἀδράνειαν, καὶ νὰ μετριάσῃ τὰς στερηθείσας πάσχομεν διὰ τοῦ ἰδρώτος.

Συμβουλευόμεν δι' ὅλους τοὺς λόγους τούτους τὸ κολύμβημα εἰς τοὺς νέους, καὶ ἰδιαιτέρως ἐκείνους, τῶν ὑπτίων τὰ ὅσα κινδυνεύουσι νὰ (σεβ-λωθῶσιν στραβώσωσι). εἶναι ἀνάγκη ἄραγε νὰ προσέσωμεν ὅτι ὁ κολυμβητὴς διασώζεται μὲν αὐτὸς εἰς καιρὸν ναυαγίου, διασώζει δὲ καὶ ἄλλους κινδυνεύοντας νὰ πνιγῶσιν; μία μόνη τοιαύτη περίπτωση ἀρκεῖ νὰ κατασῆσῃ εὐτυχῆ τὸν εὐαίσθητον ἄνθρωπον, ἐνθυμούμενον ὅτι εἰς αὐτὸν χρεωσθεῖ τὴν ζωὴν εἰς ἄλλο ἄνθρωπον, καὶ τὴν εὐτυχίαν τῆς ἴσως μία ὀλόκληρος οἰκογένεια! (2)

Δ Ι Α Φ Ο Ρ Α .

Ἐριοκομία εἰς τὸ ἀγροκήπιον τοῦ Κ. Ροῦφ πλησίον τῶν Ἀθηνῶν.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐγένετο εἰς τὸ ἀγροκήπιον τοῦ ἀγρονόμου Κ. Ροῦφ ἡ κομὴ τῶν μερινῶν εἰς τὴν ὁποίαν ἐσπίψαμεν νὰ παρευρεθῶμεν διὰ νὰ πληροφορηθῶμεν ἰδίως ὁμοῦ περὶ τῆς προόδου τοῦ σπουδαίου τούτου κλάδου τῆς ἐριοκομίας, τοῦ λαμπρᾶ ὑποσχομένου τ' ἀποτελέσματα εἰς τὴν Ἑλλ. βιομηχανίαν. Τῷ ὄντι μ' αἰσθημα γαρᾶς ἴδαμεν ἐπιτυγχάνον εἰς τὴν πατρίδα μας τὸ ἔξογον τοῦτο προῖον τοῦ λεπτοτάτου ἐρίου, καὶ ἀπεδώσαμεν γὰρ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ὅστις διὰ πολλῶν φροντίδων καὶ ἀγώνων ὑπερβίβησεν ὅλας τὰς δυσκολίας καὶ τοὺς κινδύνους ὅσους ξένον κλίμα καὶ ἀλαγῆ διαίτης ἐπιφέρουν συνήθως εἰς τῶν μερινῶν τὰ ποίμνια.

Τὸ παρὰ τῷ Κ. Ρούφ συγκείμενόν ἀπὸ 76 ἀρνάδας καὶ 9 κριούς, ἀποτελεῖ ἀρχικὴν ποιμνίην. Νομίζομεν δὲ ὅτι θέλομεν εὐχαριστήσῃ τοὺς ἀναγνώστα· μας λέγοντες τινα περὶ τῶν ἀρχικῶν ποιμνίων καὶ τοῦ σκοποῦ τῶν. Ἀρχικαὶ ποίμνια ὀνομαζονται αἱ συγκείμεναι ἀπὸ καλὰς καὶ ὠφελίμους φιλάς προβάτων, καθαρὰς κατὰγωγίς, προσδιορισμένων πρὸς πολλαπλασιασμὸν τοῦ γένους τῶν ἐντῆς τοῦ τόπου. Σκοπὸν δὲ ἔχον νὰ παρῶν διὰ τῶν γεννωμένων εἰς αὐτὰς κριῶν πρόβατα βελτιωμένα, ὥστε τηρουμένων τῶν καταλλήλων μεθόδων, μετὰ τινὰς γενεὰς τὰ ποίμνια νὰ γίνωνται ὅμοια μὲ τὴν ἀρχικὴν ἐκείνην ποιμνίην.

Τὴν σήμερον εἶναι κοινῶς παραδεδομένη ἡ ἀρχὴ ὅτι μεγάλα ποίμνια ἐξευγενίζονται καταλληλότερα καὶ τάχιστα διὰ τῶν ἀρχικῶν ποιμνίων, διότι δι' αὐτῶν γεννῶνται περισσότεροι κριοὶ χρησιμεύοντες εἰς τῆς φυλῆς τὸν ἐξευγενισμόν.

Χωρὶς τῶν ἀρχικῶν ποιμνίων ἤθελεν εἶσθαι ἀνάγκη νὰ μεταφέρωνται κατ' ἔτος οἱ κριοὶ ἀπὸ τὰς ξένας ἀρχικὰς ποίμνας, ἐκτιθέμενοι πάντοτε εἰς τοὺς κινδύνους τῆς τοῦ κλίματος ἀλλαγῆς, καὶ προξενούντες μεγάλα καὶ δι' ἕκαστον μὴ φορητὰ μετακομίσεις ἐξοδα. Τὰ προτερήματα τῶν ἀρχικῶν τούτων ποιμνίων εἶναι μεγάλα καὶ προφανῆ, ἡ δὲ τοῦ ἀγρονόμου Κ. Ρούφ εἶναι τόσον μάλλον ἐπωφελῆς εἰς τὸν τόπον, καὶ ὅσον ὑπερβαῖθη αὐτὸς νὰ παραχωρῇ ἐπὶ δεκαετίαν διὰ 70 Δρ. ἕκαστον, εἰς τοὺς Ἕλληνας κτηνοτρόφους, ὅλους τοὺς κριοὺς ὅσων δὲν ἤθελεν εἶναι γείαν εἰς τὸ κατάσταμά του καὶ εἰς συντήρητιν προτύπου βελτιώσεως τῆς φυλῆς τῶν ποιμνίων καταστάματος, συγκειμένου ἀπὸ 400 κτήνη. Κατὰ τὰς γενομένας παρατηρήσεις ἕκαστον πρόβατον δίδει μίαν ὀκτῶν ἐριον, τῆς δὲ ὀκτῶς ἡ τιμὴ ἦτον 15 Δρ. 60 λ. μέχρι τοῦδε.

Συγχρόνως νομίζομεν χρεὸς μας νὰ προσκαλέσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν συμπατριωτῶν μας εἰς τὸν τρόπον τῆς καλλιέργειας τῆς προβατινομῆς, τῆς ὀργώσεως καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας μεθόδους τοῦ ἀγροκηπίου τούτου, καὶ εἰμεθα πεπεισμένοι, ὅτι ὁ ἀγρονόμος Κ. Ρούφ δὲν θέλει ποτὲ ἀρνηθῆ εἰς τινα τὴν δι' ἐργου καὶ συμβουλῆς σύμπραξίν του.

Ἡ Α. Μ. πρόθυμος νὰ ἐμψυχώσῃ πᾶν ὅ,τι συντελεῖ εἰς τοῦ τόπου τὴν πρόσδον, παρεβέθη αὐτοπροσώπως εἰς τὴν κουρὰν ταύτην, καὶ ἐξέφρασε τὴν ὑψηλὴν αὐτῆς εὐαρέσκεϊαν.

(1)

